

رامین برتو

کوبا در شرایطی به سر می‌برد که مجموعه‌ای از بحران‌های اقتصادی، معیشتی، ناترازی انرژی، فرسودگی زیرساخت‌ها و فشارهای سیاسی خارجی، این کشور را یکی از دشوارترین مقایع تاریخ معاصر خود مواجه کرده است. در کنار مشکلات داخلی، افزایش فشارهای ایالات متحده و تهدیدهای آشکار دونالد ترامپ علیه دولت کمونیستی هاوانا، موجب شده که نگرانی‌ها درباره احتمال بروز یک بحران امنیتی در منطقه کارائیب بیش از هر زمان دیگری افزایش یابد.

در ماه‌های اخیر، دولت آمریکا علاوه بر تشدید تحریم‌ها، به‌صورت مکرر از ضرورت تغییر نظام سیاسی کوبا سخن گفته است. ترامپ بارها تأکید کرده که اگر رهبران کمونیست کوبا رفتار خود را تغییر ندهند، با پیامدهای سختی روبه‌رو خواهند شد. و حتی از احتمال اقدام نظامی نیز سخن گفته است. این مواضع در شرایطی مطرح شده که کوبا هم‌زمان با بحران شدید انرژی، کمبود سوخت، مشکلات اقتصادی و کاهش سطح رفاه عمومی دست و پنجه نرم می‌کند.

بر اساس گزارش رسانه‌های ونزوئلای، دولت کوبا در واکنش به تهدیدهای اخیر آمریکا افزایش حضور نظامی واشنگتن در منطقه کارائیب، روند توزیع سلاح میان شهروندان و آماده‌سازی نیروهای مردمی را آغاز کرده است. این اقدام باعث شده فضای عمومی هاوانا تحت تأثیر قرار گیرد و بسیاری از نهادهای دولتی و امنیتی در حال بررسی سناریوهای اضطراری باشند.

هاوانا در برابر فشار حداکثری واشنگتن

دولت ترامپ از ابتدای سال جاری سیاست فشار حداکثری علیه کوبا را وارد مرحله تازه‌ای کرده است. وزارت خزانه‌داری آمریکا طی هفته‌های اخیر تحریم‌های جدیدی را علیه مینگل دياز کانل، رئیس جمهور کوبا، اعضای خانواده‌وی، فرزندان و نوادگان راوتل کاسترو و همچنین برخی نهادهای سیاسی، نظامی و اجتماعی این کشور اعمال کرده است.

هم‌زمان، پرونده قضایی علیه راوول کاسترو به اتهام نقش داشتن در سرنگونی هوپامپاهای غیرنظامی در دهه ۱۹۹۰ نیز وارد مرحله جدیدی شده و این اقدامات در کنار محدودیت‌های نفتی و مالی، شرایط اقتصادی کوبا را بیش از گذشته دشوار کرده است.

باید توجه داشت که بحران انرژی، یکی از مهم‌ترین مشکلات کنونی این کشور به شمار می‌رود. کمبود سوخت، اختلال در شبکه برق، کاهش توان تولیدی و دشواری تأمین قطعات مورد نیاز زیرساخت‌های حیاتی، بخش‌های مختلف اقتصادی و اجتماعی را تحت تأثیر قرار داده است. حتی سازمان یونسکو نسبت به آثار بلندمدت این بحران بی‌نظام آموزشی

خبر

نتانیاهو: به ضاحیه جنوبی بیروت حمله کردیم

بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل در پی اینکه اخیراً تهدید کرده بود ضاحیه جنوبی بیروت را بمباران خواهد کرد، گفت: ما به ضاحیه جنوبی بیروت حمله کردیم. نخست‌وزیر اسرائیل در موضعی مداخله جوانانه اعلام کرد: «اجازه نخواهیم داد حزب‌الله خاک و جوامع ما را هدف قرار دهد و بر این اساس عمل خواهیم کرد.» نتانیاهو بدون اشاره به بمباران مناطق مسکونی و غیرنظامیان لبنانی مدعی شد که نیروهای اسرائیلی یک زیرساخت عظیم زیرزمینی حزب‌الله را در قلعه بوفورت کشف کرده‌اند. در مورد نوا غزه نیز، نتانیاهو اظهار داشت که اسرائیل در

دولت کوبا برای مقابله با تهدید آمریکا مردم را مسلح کرد؛

آماده‌باش هاوانا در سناریوهای ترکیبی ترامپ

کوبا هشدار داده و اعلام کرده که تداوم وضعیت موجود می‌تواند کیفیت آموزش و توسعه نسل آینده را با مشکلات جدی مواجه کند.

در چنین فضایی، رهبران کوبا تأکید کرده‌اند که هدف واشنگتن، تشدید محاصره اقتصادی و ایجاد شرایط لازم برای تغییر نظام سیاسی این کشور است؛ به گونه‌ای که مینگل دياز کانل و پروتو رودریگز، وزیر امور خارجه کوبا، بارها اعلام کرده‌اند که هرگونه فشار یا تجاوز احتمالی آمریکا با مقاومت مردم کوبا مواجه خواهد شد.

چرا کوبا شهروندان خود را مسلح می‌کند؟

اقدام دولت کوبا در مسلح کردن شهروندان را

هم‌زمان، پرونده قضایی علیه راوول کاسترو

به اتهام نقش داشتن در سرنگونی هوپامپاهای غیرنظامی در دهه ۱۹۹۰ نیز وارد مرحله جدیدی

شده و این اقدامات در کنار محدودیت‌های نفتی و مالی، شرایط اقتصادی کوبا را بیش از گذشته دشوار کرده است.
باید توجه داشت که بحران انرژی، یکی از مهم‌ترین مشکلات کنونی این کشور به شمار می‌رود. کمبود سوخت، اختلال در شبکه برق، کاهش توان تولیدی و دشواری تأمین قطعات مورد نیاز زیرساخت‌های حیاتی، بخش‌های مختلف اقتصادی و اجتماعی را تحت تأثیر قرار داده است. حتی سازمان یونسکو نسبت به آثار بلندمدت این بحران بی‌نظام آموزشی

می‌تواند هزینه‌های نظامی، سیاسی و اقتصادی قابل توجهی برای آمریکا ایجاد کند.

دوم آنکه ساختار سیاسی و اجتماعی کوبا پیچیده‌تر از آن است که بتوان با یک عملیات سریع، نظام سیاسی این کشور را تغییر داد. بسیاری از تحلیلگران معتقدند هر گونه سواده‌نگاری در این زمینه می‌تواند به یک اشتباه محاسباتی بزرگ برای کاخ سفید تبدیل شود.

سومین عامل، پیامدهای منطقه‌ای چنین اقدامی است. حمله به کوبای می‌تواند موج جدیدی از بی‌ثباتی در آمریکای لاتین ایجاد کرده و واکنش منفی بسیاری از دولت‌های منطقه را به همراه داشته باشد. با این حال، احتمال تشدید فشارهای اقتصادی و تحریم‌های بیشتر، عملیات اطلاعاتی، جنگ روانی و اقدامات محدود نظامی با امنیتی همچنان وجود دارد؛ به عبارتی دیگر، سنناتور پوسی فستار ترکیبی و فرسایشی بیش از گذشته جنگ مستقیم، با راهبرد کنونی واشنگتن همخوانی دارد.

در صورت وقوع حمله نظامی، آمریکا با تبعات گسترده‌ای روبه‌رو خواهد شد. شکل‌گیری مقاومت مردمی، افزایش احساسات ضد آمریکایی در منطقه، بی‌ثباتی سیاسی در حوزه کارائیب، موج‌های مهاجرتی جدید و افزایش تنش میان قدرت‌های بزرگ از جمله این تبعات خواهد بود.

نگاه هم‌پیمانان هاوانا

روسیه از نخستین کشورهایی است که نسبت به سیاست‌های واشنگتن علیه کوبا واکنش نشان داده و نمایندگان دومای روسیه و همچنین شورای فدراسیون این کشور، اقدامات آمریکا را دخالت آشکار در امور داخلی کوبا دانسته و تأکید کرده‌اند که هدف نهایی واشنگتن، تغییر قدرت سیاسی در هاوانا است.

چین نیز اگر چه با احتیاط بیشتری عمل می‌کند، اما به‌طور سنتی مخالف سیاست‌های یکجانبه آمریکا و تحریم‌های فرامرزی بوده است. پکن کوبا را یکی از شرکای سیاسی خود در آمریکا لاتین می‌داند و احتمالاً در صورت افزایش فشارها، حمایت‌های اقتصادی و دیپلماتیک خود از این کشور را تقویت خواهد کرد.

در میان همسایگان کوبا نیز نگرانی‌های قابل توجهی وجود دارد. ونزوئلا و کشورهایی مانند کلمبیا، بزیل و برخی دولت‌های آمریکای لاتین نیز نگران هستند که تشدید تنش میان واشنگتن و هاوانا، منطقه را وارد مرحله جدیدی از بی‌ثباتی کند. در مجموع، کوبا امروز در یکی از حساس‌ترین مقاطع تاریخ معاصر خود قرار گرفته است. از یک سو، فشارهای اقتصادی و بحران‌های داخلی این کشور را فرسوده کرده و از سوی دیگر، افزایش تهدیدهای آمریکا و تشدید رویارویی سیاسی میان واشنگتن و هاوانا، چشم‌انداز منطقه کارائیب را با ابهامات فراوانی روبه‌رو ساخته است.

ایالات متحده در گیر بحران هاو

پرونده‌های متعددی در عرصه بین‌المللی است و تمرکز رهبردی واشنگتن بر مسائل دیگری قرار دارد و باز کردن جبهه‌ای جدید در منطقه کارائیب می‌تواند هزینه‌های نظامی، سیاسی و اقتصادی قابل توجهی برای آمریکا ایجاد کند و به همین دلیل ممکن است حمله به کوبا فعلاً انجام نشود.

خبر

حداقل ۱۱ کشته در حمله پهپادی به بازاری در سودان

شمالی، نزدیک به ۷۰ نفر جان خود را از دست دادند. در سودان، سومین کشور بزرگ آفریقا، راتش به‌رهبری عبدالفتاح البرهان، حاکم نظامی این کشور، بیش از سه سال است که با شبه‌نظامیان نیروهای پشتیبانی سریع به فرماندهی محمد حمدان دقلو، معاون سابق او، معروف به حمیدتی، در گیر نبردهای شدید است. در این جنگ داخلی تاکنون ده‌ها هزار نفر کشته و بیش از ۱۱ میلیون نفر آواره شده‌اند. در ماه مه، فولکر تورک، کمیسر عالی حقوق بشر سازمان ملل متحد، نسبت به آمار بالای حملات پهپادی مرگبار در این کشور ابراز نگرانی کرد. طبق آمارهای سازمان ملل، بین ماه‌های ژانویه و آوریل سال جاری، حداقل ۸۸۰ غیرنظامی در سراسر این کشور بر اثر حملات پهپادی جان خود را از دست داده‌اند. جنگ در سودان وارد چهارمین سال خود می‌شود. کارل اسکانو، معاون مدیر کل برنامه جهانی غذای سازمان ملل متحد نیز که از حمله به منطقه به شدت آسیب‌دیده دارفور سفر کرده، ابراز نگرانی گفته است: «دنیا شاهد نگرانی‌های عمیق نظامی و اقتصادی باروسیه تنها راه امنست برای امنیت ملی است. آخرین نظرسنجی موسسه بین‌المللی جمهوری هاوانا نشان می‌دهد که حزب قرار داد مدنی پاشینیان با ۳۲ درصد پشتیبان است، در حالی که حدود ۴۰ درصد از رأی دهندگان می‌گویند که به هیچ شخصیت سیاسی اعتماد ندارند. اگر نامزد‌های مخالف با هم همکاری می‌کردند، می‌توانستند با آرای پاشینیان برابری کنند، اما با تفرقه نمی‌توانند او را شکست دهند. اروپا چندان پنهان نکرده است که می‌خواهد چه کسی پیروز شود. امانوئل ماکرون، رئیس جمهور فرانسه، در یک سفر مهم در ماه مه، از پاشینیان حمایت کرد و رهبر ارمنستان را به عنوان یک دوست عزیز در آغوش گرفت. در یک مراسم عصرانه، ماکرون پشت میکروفون و پاشینیان پشت طبل رفتند تا قطعه کلاسیک «لا بوم» اثر شارل آزناوور، خواننده محبوب هر دو کشور در سال ۱۹۶۵ را اجرا کنند.

پاشینیان با شعار «برای صلح بایستد!» در حال مبارزه انتخاباتی بوده است. اما این مبارزات انتخاباتی بدون درگیری نبوده است- و ویژه بین پاشینیان و ارمنی‌های آواره فرمایع. یکی از این موارد با استفاده نخست وزیر از زبان توهمین آمیز علیه آرتوراوسسیبیان، فعال مدنی، که بعداً به اتهام ایجاد مانع در مبارزات انتخاباتی دستگیر شد و در اعتراض به آن اعتصاب غذا کرد، پایان یافت.

پرونده انحصار سلاح در دست دولت فراهم کرده است. وی در گفت‌وگو با شبکه «الربیة الحدت» گفت که پرونده انحصار سلاح یکی از مهم‌ترین محورهای برنامه دولت عراق است و هدف آن پایان دادن به وابستگی‌های سیاسی و مذهبی گروه‌های مسلح و الحاق آن‌ها به نهادهای رسمی امنیتی کشور است.

سرمایه‌گذاری متقابل و مشترک بررسی نشود. این اولین سفر خارجی نخست وزیر جدید عراق به شمار می‌رود. دونالد ترامپ رئیس‌جمهور آمریکا پیش از این در تماس تلفنی با علی فالح الزیدی، انتخاب‌آور به سمت نخست‌وزیر عراق را تبریک گفت و از وی دعوت کرد پس از تشکیل کابینه به واشنگتن سفر کند. پارلمان عراق اواسط ماه میلادی

نخست وزیر جدید عراق از سفر قریب‌الوقوع خود به آمریکا یاد.

به گزارش الفرات نیوز، علی الزیدی نخست‌وزیر جدید عراق امروز شنبه میزبان شماری از تاجران و بازرگانان کشورهای عربی در جریان این دیدار گفت که در سفری رسمی به آمریکا خواهد رفت و به همراه خود شماری از تاجران را خواهد برد تا توسعه فرصت‌های

جهان نما

نبرد میان دو قطب مخالف در انتخابات ارمنستان

ارمنستانی‌ها دیروز (یکشنبه) در انتخابات پارلمانی که قرار است گرایش نخست‌وزیر نیکول پاشینیان به غرب را به‌بوته آزمایش بگذارد، پسای صندوق‌های رای رفتند. این انتخابات پس از سال‌ها ششوب از زمان به قدرت رسیدن پاشینیان در یک انقلاب خیابانی در سال ۲۰۱۸ بر گزار می‌شود. این کشور کوچک قفقازی هنوز از تصرف نظامی منطقه ره‌بغ توسط آذربایجان در شوک است. این درگیری در سال ۲۰۲۳، زمانی که ارتش آذربایجان کنترل این منطقه را به دست گرفت و بیشتر جمعیت ارمنی فرار کردند، پایان یافت.

در این انتخابات، شهروندان ارمنستان برای تعیین ترکیب پارلمان در پنج سال آینده رأی دادند. برنده این انتخابات که کسب اکثریت کند، نخست‌وزیر و در واقع رئیس اجرایی کشور را تعیین می‌کند. این ساختار به دلیل ماهیت «جمهوری پارلمانی» ارمنستان است، به چند همواره تعیین ساختار سیاسی ارمنستان این گونه نبوده است. پاشینیان این رأی‌گیری را به عنوان انتخابی بین صلح پایدار با آذربایجان یا بازگشت به جنگ مطرح کرده است. این مرد ۵۱ ساله همچنین پس از آنکه مسکو در جریان درگیری قره باغ کمکی نکرد، به دنبال کاهش وابستگی ارمنستان به مسکو بوده است. او مشارکت در یک بلوک امنیتی به‌رهبری روسیه را متوقف کرده و در عین حال روابط خود را با اتحادیه اروپا و ایالات متحده تعمیق بخشیده و ارمنستان را در مسیر عضویت احتمالی در اتحادیه اروپا قرار داده است.

دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور ایالات متحده، «حمایت کامل خود را برای انتخاب مجدد» به پاشینیان، «دوست و رهبر بزرگ»، اعلام کرده است. پاشینیان اصرار دارد که خواهان قطع رابطه با مسکو نیست. اما این کمپین، نبردی بر سر آینده ژئوپلیتیکی ارمنستان است. پاشینیان و مخالفان اصلی او همگی یکدیگر را به ایجاد خطر درگیری تازه متهم کرده‌اند. پاشینیان به رأی‌دهندگان گفت که اگر حزب «قرار داد مدنی» او- که در نظرسنجی‌ها پیشتر است- نتواند اکثریت قاطع را به دست آورد، ارمنستان می‌تواند ظرف چند ماه «جنگی فاجعه‌بار» با آذربایجان روبه‌رو شود. مخالفان او می‌گویند که این لغافظی‌ها ترس‌آفرین است.

منتقدان پاشینیان هرگز او را به خاطر دست کشیدن از قریب‌الوقوعی نخبه‌شده‌اند. حمایت داخلی پاشینیان از ۵۴ درصد در سال ۲۰۲۱ به حدود ۳۰ درصد در حال حاضر کاهش یافته است. دلیل اصلی، ناگرتو-قره‌باغ، منطقه‌ای کوهستانی در داخل آذربایجان است که تا زمان تصرف آن توسط آذربایجان در سال ۲۰۲۳، محل سکونت ۱۰۰۰۰۰ ارمنی بود. توافق صلح با آذربایجان نیز همچنان عمیقاً تفرقه‌انگیز است، به طوری که یک نظرسنجی اخیر نشان می‌دهد ۴۴ درصد از افکار عمومی از آن حمایت و ۴۱ درصد مخالفان هستند.

رقیب اصلی نیکول پاشینیان، میلیاردر سامول کاراپتیان است که ثروت خود را در روسیه به دست آورده است. او در بازداشت خانگی است - متهم به توطئه برای سرنگونی دولت - و این کمپین را از طریق برادرزاده‌اش اداره می‌کند. کاراپتیان که حزب «ارمنستان قوی» او در رتبه دوم نظرسنجی‌ها قرار دارد، ادعاهایی را که مبنی بر بازگرداندن ارمنستان به مدار روسیه مطرح می‌کند، رد کرده است. اما نسبت به «شتاب بی‌ملاحظه» پاشینیان به سمت غرب هشدار داده است. او گفت: «روسیه شریک استراتژیک و شریک اقتصادی اصلی ما بوده و خواهد بود.» کاراپتیان از سال گذشته به اتهام توطئه برای کودتا در بازداشت خانگی است - ادعاهایی که او آنها را به عنوان ادعاهایی با انگیزه سیاسی رد می‌کند.

منتقدان پاشینیان اکنون چندین حزب و اتحاد مخالف تشکیل داده‌اند. یکی از اصلی‌ترین آنها، اتحاد ارمنستان به رهبری رابرت کوچاریان، رئیس‌جمهور سابق است. حزب جمهوری خواه سررژ کیسیسیان، رئیس‌جمهور سابق، کاندها معرفی نمی‌کند، اما از هواداران خود خواسته است که به رئیس‌جمهور فعلی رأی ندهند. هر دو رهبر سابق استدلال می‌کنند که احیای روابط عمیق نظامی و اقتصادی باروسیه تنها راه امنست برای امنیت ملی است.

آخرین نظرسنجی موسسه بین‌المللی جمهوری هاوانا نشان می‌دهد که حزب قرار داد مدنی پاشینیان با ۳۲ درصد پشتیبان است، در حالی که حدود ۴۰ درصد از رأی دهندگان می‌گویند که به هیچ شخصیت سیاسی اعتماد ندارند. اگر نامزد‌های مخالف با هم همکاری می‌کردند، می‌توانستند با آرای پاشینیان برابری کنند، اما با تفرقه نمی‌توانند او را شکست دهند. اروپا چندان پنهان نکرده است که می‌خواهد چه کسی پیروز شود. امانوئل ماکرون، رئیس جمهور فرانسه، در یک سفر مهم در ماه مه، از پاشینیان حمایت کرد و رهبر ارمنستان را به عنوان یک دوست عزیز در آغوش گرفت. در یک مراسم عصرانه، ماکرون پشت میکروفون و پاشینیان پشت طبل رفتند تا قطعه کلاسیک «لا بوم» اثر شارل آزناوور، خواننده محبوب هر دو کشور در سال ۱۹۶۵ را اجرا کنند.

پاشینیان با شعار «برای صلح بایستد!» در حال مبارزه انتخاباتی بوده است. اما این مبارزات انتخاباتی بدون درگیری نبوده است- و ویژه بین پاشینیان و ارمنی‌های آواره فرمایع. یکی از این موارد با استفاده نخست وزیر از زبان توهمین آمیز علیه آرتوراوسسیبیان، فعال مدنی، که بعداً به اتهام ایجاد مانع در مبارزات انتخاباتی دستگیر شد و در اعتراض به آن اعتصاب غذا کرد، پایان یافت.

با ایلنا همراه شوید

خبرگزاری کار ایران «ایلنا»